

bred vifte af felter samt gennem forøget sikkerhed og åbenhed på det militære felt. De allierede vil fortsat kræve fuld gennemførelse af alle principper og bestemmelser i Helsingfors-slutakten, Madrid-slutdokumentet, Stockholm-dokumentet og slutdokumentet fra Wien-mødet. Dette sidste dokument betegner et væsentligt fremskridt i CSCE-processen, og det bør føre i retning af yderligere positive fremskridt i Europa.

5. Det grundlæggende mål for Alliancens våbenkontrolpolitik er at forøge sikkerhed og stabilitet på det lavest mulige afbalancerede styrke- og rustningsmål, der kan imødekomme afskrækkelsesstrategiens krav. De allierede forpligter sig til at opnå stadige fremskridt i retning af alle deres våbenkontrolmål. Den videre udvikling af det omfattende koncept har til formål at bidrage hertil ved at sikre en integreret tilgang, der dækker såvel forsvars- som våbenkontrolpolitikens felter: Disse hænger sammen og fungerer i sammenhæng. Dette arbejde kræver ligeledes nøje overvejelser over det indbyrdes forhold mellem våbenkontrolmål og forsvarsbehov samt over, hvordan forskellige våbenkontroll tiltag, hvert for sig og i forbindelse med hinanden, kan styrke Alliancens sikkerhed. Ledetrådene og de grundlæggende mål, der indtil videre har styret Alliancens våbenkontrolpolitik, er fortsat gældende. Fremskridt i retning af disse målsætninger påvirkes naturligvis af en række faktorer. Disse omfatter det overordnede Øst-Vest-forhold, de allieredes militære krav, fremskridt inden for eksisterende og fremtidige våbenkontrolforhandlinger samt udviklingen i CSCE-processen. Den videre udvikling og gennemførelse af et omfattende koncept for våbenkontrol og nedrustning vil finde sted på denne baggrund.

II. Øst-Vest-forholdet og våbenkontrol

6. Alliancen tilstræber fortsat en retfærdig og stabil fred i Europa, hvor alle stater kan yde en uformindsket sikkerhed på det minimalt nødvendige niveau af styrker og rustninger, og hvor alle individer kan udøve deres grundlæggende rettigheder og friheder. Våbenkontrol alene kan ikke løse de langvarige politiske stridspunkter mellem Øst og Vest og ej heller garantere en stabil fred. Ikke desto mindre vil en opnåelse af Alliancens mål kræve betydelige

fremskridt inden for våbenkontrol såvel som mere dybtgående ændringer i de politiske relationer. Succes inden for våbenkontrol kan, ud over at forøge den militære sikkerhed, opmuntre til forbedringer i den politiske dialog mellem Øst og Vest og derved bidrage til opnåelse af de bredere mål for Alliancen.

7. For at forøge sikkerhed og stabilitet i Europa har Alliancen til stadighed forfulgt alle muligheder for effektiv våbenkontrol. De allierede har forpligtet sig på denne politik uanset de klimaændringer, der måtte forekomme i Øst-Vest-forholdet. Succes inden for våbenkontrol afhænger imidlertid fortsat ikke alene af vore egne bestræbelser, men lige så meget af de østlige staters og i særdeleshed den sovjetiske parts beredvillighed til at arbejde konstruktivt i retning af gensidigt udbytterige resultater.

8. Den seneste tid har været vidne til hidtil usete fremskridt inden for våbenkontrollområdet. I 1986 skabte Stockholm-konferencen om nedrustning i Europa (CDE) et helt nyt system for tillids- og sikkerhedsskabende tiltag, der havde til hensigt at fremme den militære gennemsigtighed og forudsigelighed. Op til i dag er disse blevet tilfredsstillende gennemført. INF-traktaten af 1987 udgjorde et andet væsentligt skridt fremad, idet den afskaffede en hel kategori af våben, fastslog princippet om asymmetriske reduktioner og fastlagde et strengt verifikationsprogram. Andre resultater omfatter oprettelse af nukleare risikoreduktionscentre i De Forenede Stater og i Sovjetunionen, den amerikansk-sovjetiske aftale om forudgående notifikation af ballistiske missilaffyringer samt gennemførelsen af det fælles verifikationeksperiment i forbindelse med de fortsatte forhandlinger mellem USA og Sovjetunionen om atomforsøg.

9. Ud over de allerede opnåede aftaler er der opnået væsentlige fremskridt inden for START-forhandlingerne, som har til formål at reducere de strategisk-nukleare arsenaler radikalt og afskaffe de destabiliserende offensive muligheder. Paris-konferencen om forbud mod kemiske våben har fastslået gyldigheden af Genève-protokollen af 1925 og givet en kraftig politisk impuls til forhandlingerne i Genève om et globalt, omfattende og effektivt verificerbart